

førte sig ordentligt, eller som var umoralsk? Det, der var umoralsk, var så flertallet i Folketinget.

Formanden:

Hr. Søren Søndergaard frafalder, og derefter er det hr. Keld Albrechtsen. Hvis ikke der er flere, der melder sig med korte bemærkninger, vil også hr. Holger K. Nielsen komme med i denne omgang, inden hr. Helge Adam Møller svarer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu stillede jeg så hr. Helge Adam Møller tre konkrete spørgsmål, hvortil jeg fik som svar, at han kunne bekræfte, at jeg tager fejl. Så nu må vi altså konstatere, at nu er argumenterne fra konservativ side endegyldigt opbrugt. Nu er der ikke flere argumenter tilbage. Nu kan man gå op på talerstolen og meddele, at éns politiske modstandere bare tager fejl. Det er sandelig en flot debat.

På den baggrund vil jeg sådan set ikke gentage de tre spørgsmål, men bare konstatere, at hr. Helge Adam Møller altså ikke er i stand til at besvare dem. Det er egentlig overraskende på baggrund af, at hr. Helge Adam Møller begyndte sit ordførerindlæg med at sige, at han jo havde erfaring fra den tid, havde været med i den tid, kendte til tingene. Og så skal han afslutte sin ordførerrunde med at bruge den slags argumenter. Det synes jeg ærlig talt ikke er særlig flot, men jeg vil håbe, at vi kan få en bedre debat om den kolde krig, og hvad der foregik under den kolde krig, en debat, hvor alting kommer frem, alting bliver vendt, alle argumenterne bliver prøvet over for hinanden.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Sagt til hr. Helge Adam Møller: Debatten om Warszawa-pagten planer er jo på det seneste startet af den polske militærhistoriker Pawel Piotrowski. Det var det, Jyllands-Posten refererede meget til i den stort opsatte artikel her i søndags. Det, der beskrives, er ganske uhyggeligt og ganske farligt. Det er jeg fuldstændig enig i, men det fremgår med stor tydelighed af artiklen af Pawel Piotrowski, at disse planer er udviklet som et svar på et NATO-angreb.

Det er i et forsøg på at bremse et indledende NATO-angreb, at man har udviklet disse ganske offensive og helt, helt uhyggelige og naturligvis uacceptable planer. Men pointen hos os er, at den slags planer var der på begge sider, og det

er jo det, vi også skal have beskrevet i historien om den kolde krig. Det er den fare, vi alle sammen gik i på grund af den vanvittige oprustning på begge sider. Og der har så været forskellige svar på de udfordringer, der lå i det.

Kl. 17.45

Formanden:

Hr. Helge Adam Møller, og herefter håber jeg, at vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Lad mig starte med at svare hr. Holger K. Nielsen. Jeg vil ikke begrænse mig til at sige, at det, hr. Holger K. Nielsen siger, ikke er rigtigt, lad mig også lige begrunde det. Det er jo ikke noget, der bare lige er kommet frem de sidste par dage i nogle artikler i Jyllands-Posten.

Der er udgivet en bog for nogle år siden, hvor bl.a. tidligere generel Kjeld Hillingsø, også en fremtrædende NATO-general, fortæller nøjagtigt om de afsløringer, der er foregået, både i de østtyske og de polske arkiver og andre steder, hvor han bl.a. skriver: Indtil 1981 var det Polens opgave at lede et angreb på Danmark og stille hovedparten af de deltagende styrker. Det var planen at angribe den jyske halvø med en polsk armé på mindst 6 panser- og panserinfanteridivisioner – de består af hver 10.000-15.000 mand – Sjælland og Bornholm måtte erobres ved hjælp af en kombination af sø- og luftlandsætninger.

Når jeg snakker med polske officerer, som altså var tjenestegørende dengang, bekræfter de såmænd dette. Så det er ikke ny viden.

Og det er da heller ikke ny viden, sådan som hr. Villy Søvnald gør det til – det er nærmest som om det er en sensation, at jeg har afsløret det – at NATO forberedte, at hvis man var presset i defensiven og var ved at miste hele Vest-Europa, ja, så ville man anvende atomvåben. Det er da sagt fra denne talerstol tusindvis af gange, også under debatten; det stod i NATO's officielle doktrin. Det var da helt klart. Skulle vi bare havde ladet os kaste ud i Kanalen og overgivet os og ladet Khrusjtjov, eller hvem det nu var, blive?

Så til sidst til hr. Per Kaalund: Jeg er én stor anerkendelse af det flotte og gode arbejde, som Socialdemokratiet gjorde i slutningen af 1940'erne og begyndelsen af 1950'erne med at få os ind i NATO og kæmpe for, at vi blev en del af det og alt dét. Jeg har faktisk kun koncentreret mig om de 7 år, hvor man svigtede. Jeg har sagt, at de resterende 50 år, og også de sidste 10 år, har man jo